



# IONI·LISTI

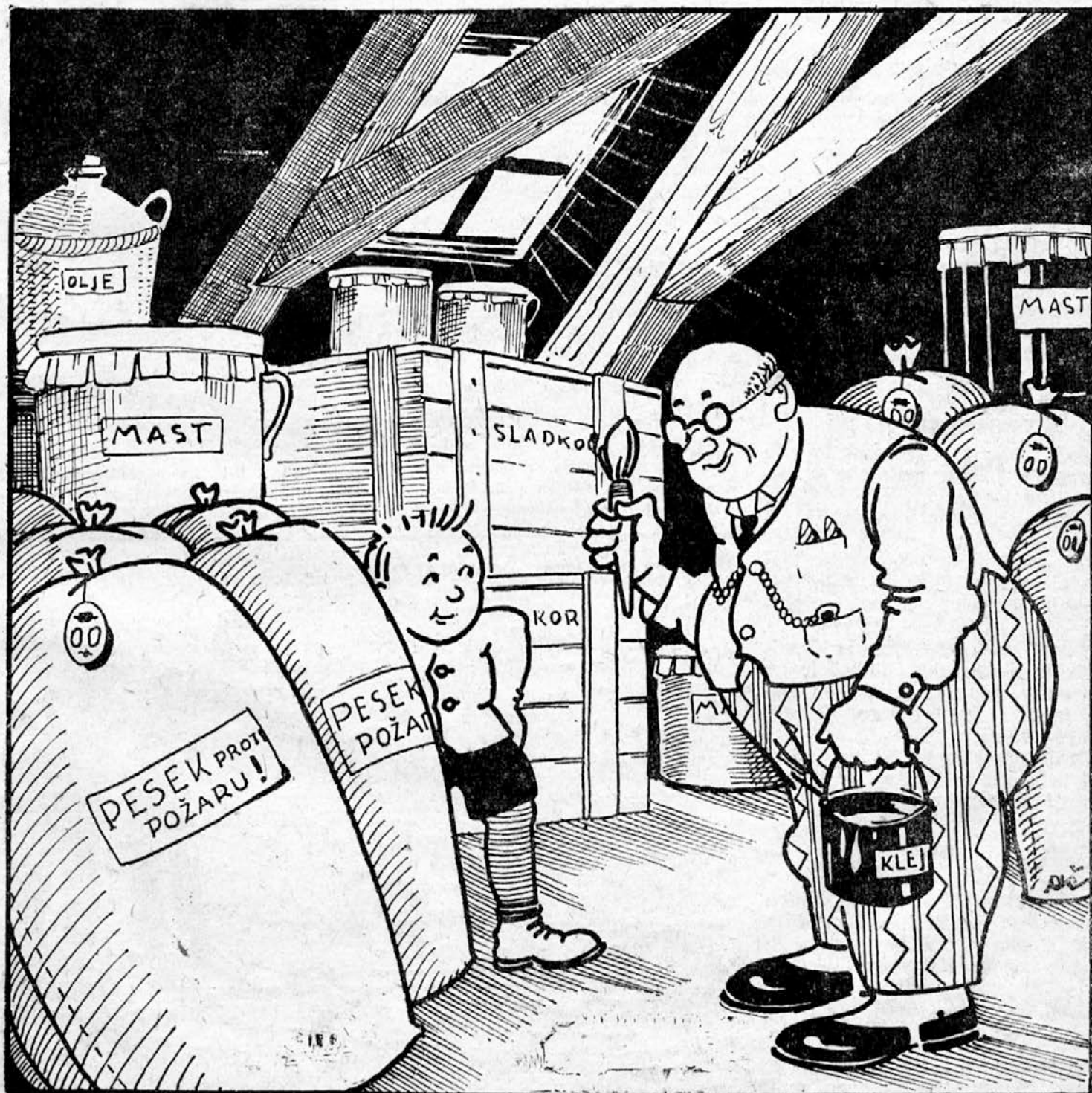
LETO IV.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA VSAKO SOBOTO

ŠTEV. 8A

## Problem na podstrešju

Po predpisu moraš imeti na podstrešju pripravljene vreče s peskom.



Sinko: »Na vreče, polne moke, si lahko napisal ,pesek'; kako boš pa z oljem in mastjo naredil, atek??«

Tednik »Toti list« izhaja redno vsako soboto. — Naročnina znaša: celoletno din 60.—, polletno din 30.—, četrtletno din 15.—. — Tekoči račun pri poštнем čekovnem uradu v Ljubljani, št. 10.644. — List naročajte pri: Upravi »Totega lista«, Maribor, Aleksandrova 30. — Izdaja in urejuje: Božo Podkrajšek, Maribor, Aleksandrova 30. — Rokopise, ki jih ne vračamo, pošiljajte na urednikov naslov. — Telefonska številka naše pisarne je: 26-39. — Tiska: Ljudska tiskarna v Mariboru, za tiskarno je odgovoren V. Eržen v Mariboru.

### NAROČNIKOM!

Sneg kopni, pomlad prihaja,  
vse že čaka lepših dni.  
Tudi nas tak up navdaja,  
da se spomnite nas vsi.

Le na pošto brž stopite  
in naročbo nakažite!

### DEMANTI

Pohorska trgovska mornarica demantira vse vesti, razširjene v tujini, po katerih naj bi neka podmornica neznane narodnosti brez predhodnega opozorila nekje na Dravi torpedirala splav »Sv. Lovrenc«, ki je z lesom natovorjen na poti v Ameriko. Vse vesti so delo tuje propagande...

### ALEKSANDER VELIKI

je vložil na merodajno mesto zelo oster protest zoper motnje v grobu. Protestiral je:

1. Proti neprestanemu grmenju, ki ima samo ta namen, da bi pokojnemu cesarju dopovedalo, da se tudi današnja družba ni odpovedala vojskovanju, temveč ga je celo izpopolnila;

2. proti večnemu trkanju časnikarjev in diplomatov, ki hočejo na vsak način zvedeti, s kakšnim mečem in kako je bil on nekoč rešil gordijski voz;

3. proti neprestanim klicem, naj bi vstal iz groba in sam po svoji uvidnosti presekal vse številne gordijske vozle.

### NEENOTEN KRUH

Preden je prišel v veljavo enoten kruh, so peki pekli vsi enakega. Čim pa je stopila v veljavo uredba o enotnem kruhu, dobiš pri vsakem peku — drugačen kruh.

### GENERALU ČASU

se zadnji čas tako zelo mudi, da je na poziv Marsa: »Počakaj, no, malo,« odgovoril: »Dragi moj, pa niram časa!«

### SENZACIJONALNO ODKRITJE

Po dolgoletnem znanstvenem delu je končno uspelo v centralni Afriki odkriti Bušmanom novo bušmansko pleme: Bušljaki. Kako neizmerne važnosti je to odkritje za vesoljno človeštvo, se današnji svet z Bušmani in Bušljaki vred niti še ne zaveda...

### TA JO JE POGODIL!

Najbolj primerno za današnji čas jo je pogodil Pavle, ki redkokdaj katero spusti, jo pa tedaj bolj zabeli. Rekel je: »Včasih v slabih časih so se ljudje potroštali tudi s tem, da bodo do smrti vseeno živeli, danes pa izgleda, da še do smrti ne bo mogoče živeti.«

### V MEHIKI

so izjavili, da bodo še naprej vodili petrolejsko politiko. Četudi so noči vedno krajše in za petrolejske lampe ne gre več toliko petroleja, so pa fronte vedno daljše in je zato petrolejska politika še bolj potrebna.

### NA KUBI

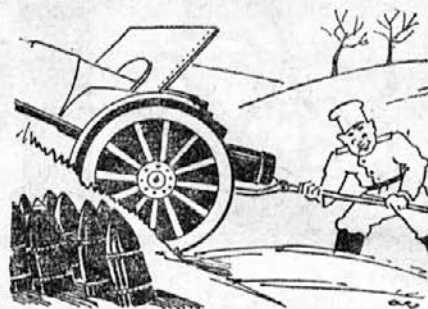
merijo politiko na kubične metre, kuhajo jo pa v velikih kotlih. Ker dostikrat preveč nalagajo na ogenj, jim včasih kak kotel prehitro zavre, potem pa zaplavajo v politični omaki.

### PRAVILNO JE ODGOVORIL.

Pri prirodopisni uri pokliče profesor dijak in ga vpraša: »Na kaj pogosto naletimo v pokrajinah z vlažnim podnebjem?«

Dijak: »Na dežnike.«

### PEK KOT TOPNIČAR ali



navada je železna srajca.

### STATISTIKA KNJIŽNIC

Mednarodno združenje knjižničarjev je statistično dognalo, katere knjige so v posameznih državah najbolj čitane. To so:

v Franciji: Zola, Polom,  
v Ameriki: Sinclair, Dolarji,  
v Rusiji: Lisica Zvitorepka,  
po vsej Evropi pa: Mitchell, Vrtincu.

### NEKAJ NOVIH ENAČB

Radio + poročilo = laž.  
Mož + tašča = prepir.  
Špekulant + cena = palača.  
Knjiga + lakota = študent.

### WILLKIE

je ob prihodu v Ameriko izjavil novinarjem, da je prav zadovoljen. — Ta izjava pač ne preseneča, če pomislimo, da se je vrnil iz Evrope — zdrav in cel.

**Na našem Jadranu** je tudi že nekaj min najavilo svoj pristanek.



Domačin: »Vidite, to je uspeh tujsko prometne propagande. Celo mine si niso mogle kaj, da bi si ne prišle ogledati naše toliko opevane obale.«

## Vpliv Slovencev na filozofsko in psihološko vplivanje

Ce bi Slovenci ne imeli ne Prešerna, Cankarja in drugih duševnih magnatov, s katerimi se postavljamo pred svetom, bi vendar ne bili brez vrednosti. Kajti po naklonjenosti velike usode smo dobili Martina Kojca, filozofa in psihologa, ki nam ne poje pesmi in sklada povesti, ampak nas uči življenjske modrosti. Ta posel je pa dandanes, ko je življenje hudo stisnjeno in marsikje celo pritisnjeno, zelo potreben in koristen. Rad bi povdaril, zelo povdaril njegov pomen kar v originalu, to se pravi, nekaj velikih resnic bi razložil kar s Kojčevimi besedami, pa mi je mož to onemogočil. Napisano je namreč: »Vse pravice pridržane. Prevodi, ponatisi in izvlečki brez avtorjevega dovoljenja prepovedani.« Vendar hočem kljub temu povzdigniti svoj glas.

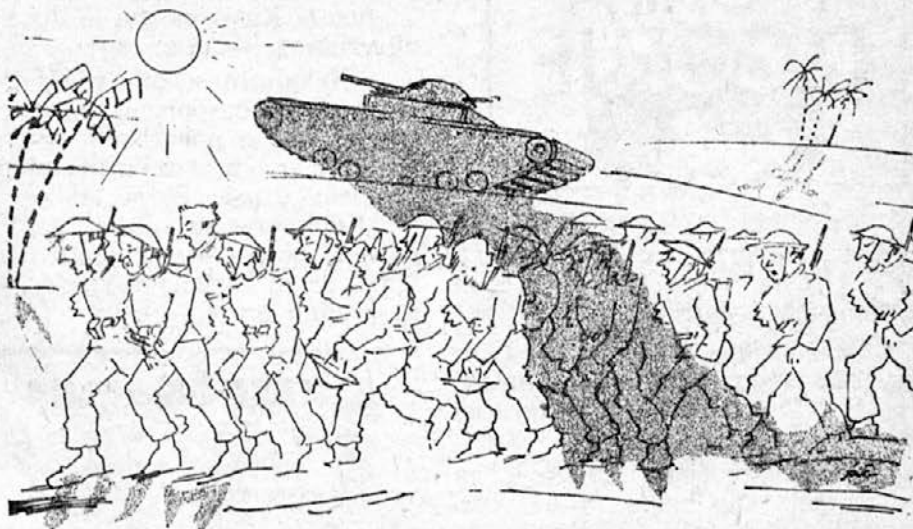
Kojc nam je povedal, da je vse, kar se kdaj z nami godi, bilo že določeno v prazčetku. Torej je bilo tudi to določeno, da bo izhajal »Toti list« in da bo slovenskemu narodu pisal Martin Kojc. Določeno je bilo že v prazčetku, da me bodo te pridige navdušile. In četudi Martin Kojc ne dovoli ponatisov in izvlečkov, je zaradi v prazčetku določenega navdušenja potrebno, da se ne jezi na to, ker ga nisem prosil za dovoljenje in naj me ne straši s tiskovnim zakonom! Saj skrbim le za njegov sloves in s tem za slovenski vpliv na mišljenje človeštva. To veliko resnico, da je bilo vse določeno že v prazčetku, naj zve ves svet! Potem se ne bo jezil, če mu lete na glavo granate in če včasih nima dovolj peteršiljčka v juhi. Poleg te osnovne misli je Martin Kojc povedal še dosti drugih. Med njimi je morda za svet najvažnejša ta, da je samo trpljenje pravi most k pravi sreči. Iz obojega sledi, da je človeštvo s svojim trpljenjem na poti k največji sreči. Ta pot je bila določena tudi že v prazčetku vsega.

Zdaj gre za važno zadevo. Ni prav, da samo Slovenci zvemo za Kojčev prazčetek in recept k sreči. Ves svet naj zve zanj! Potem bo lažje prenašal nesrečo in hitreje prišel do sreče. S spoštovanjem bo zrl na Slovence, naš vpliv in ugled bo narasel. Zato naj Martin Kojc napiše: »Prevodi zaželjeni!« Seveda, če je bilo v prazčetku drugače določeno, našemu filozofu zaman sporočam svojo željo.

## VZORNA LJUBEZEN

Hrvatje baje ne dajo iz svoje banovine nobenih življenjskih potrebščin in se nekateri zato zelo jezijo. Marsikateremu uide kakšna pikra na ta račun. Mi pa v tem ne vidimo nič kaj slabega, nasprotno, Hrvatje s tem le na vzoren način dokazujejo, da prava ljubezen ne gre skozi želodec.

## Dobrodošla senca



Pešaki: »Počasi vozi, prijatelj, da bomo v senci korakali!«

D. Goflja:

### Hop, fantiček!

(Mladinska pesem)

Hop hop, fantiček, hop,  
ne dirjaj mi v galop,  
ker čevlje zdaj imaš le ene!  
Poznaš njih maksimalne cene?

Hop hop, fantiček, hop,  
ne dirjaj mi v galop!

Hop hop, fantiček, hop,  
ne dirjaj mi v galop —  
obleka stane pare težke,  
čaj je domač, a cene angleške,  
hop hop, fantiček, hop,  
ne dirjaj mi v galop!

Hop hop, fantiček, hop,  
ne dirjaj mi v galop —  
se prati smeš enkrat na teden,  
ker mila nima več nobeden,

hop hop, fantiček, hop,  
ne dirjaj mi v galop!

Hop hop, fantiček, hop,  
ne dirjaj mi v galop,  
ker če pri tem te glad pograbi,  
kdo k polni mizi te povabi?

Hop hop, fantiček, hop,  
ne dirjaj mi v galop!

Hop hop, fantiček, hop,  
ne dirjaj mi v galop,  
štruc 30 na mesec spravljajš,  
—3 kile moke pa dobavljaš,

hop hop, fantiček, hop,  
ne dirjaj mi v galop!

Hop hop, fantiček, hop,  
kar dirjaj mi v galop,  
če padeš, strah ne bo nikar te,  
v bolnišnici je kruh brez karte,

hop hop, fantiček, hop,  
kar dirjaj mi v galop!

### NEK GOSPOD

je imel pred svojo hišico in nad vhodom vanjo napis:

»Lastna hišica, lastna voljica.«  
Granate so pa hišico »razirale«;  
zato je postavil gospod na njeno mesto spominsko ploščo z napisom:  
»Tuja bombica, tuja voljica.«

### NAPIS V NEKI KAVARNI

Dobro premislite, predno se boste jezili na našo kavo. Prišel bo dan, ko postanete tudi vi stari in slabi.

### V PODMORNICAH

velesil vlada že takšna pomladansko razpoloženje, da se jim neizmerno mudi na morje. Led se vsepovsod tali, zato podmornice ne morejo več vzdržati v pristaniščih, ker bi se rade možile z minonosci.

### MODERNI KLOBUKI



Ona: »Radovedna sem, kakšni klobuki bodo letos moderni.«

On: »Kakor vsako leto: Taki, ki so tebi všeč in jih jaz ne morem plačati.«



— Poslednji čas ni treba kar nič hoditi na Pohorje. Če želiš postati žrtev kakega plaza, kar hodi pod mestnimi strehami!

— Snežni plugi mariborski so se pokvarili. Nadomestnih delov pa pri nas ni dobiti, četudi smo agrarna država.

— Sredi največjega mraza je na cesti zadela kap konja, ki je vozil ogromen tovor premoga. Mislim, da bi taka konjska usoda opilila tudi človeka, če bi ga zeblo ko psa, dasi mora vlačiti za sabo zalogo — kuriva...

— Nekateri »strelci« izbirajo poslednji čas v pomanjkanju bližnjega strelišča za tarče — vrabce, dasi so vrabci premnogokrat bolj koristni, ko oni sami. Drugod so izstrelkom za tarče — ljudje, pa jim to ni prav. Tako tudi našim vrabcem ni!

— V najhujši zimi se hodijo nekateri dečki — Robinzone. Vse vedo, kako se taka stvar spelje, edino tega niso vedeli, da se je šel Robinzon Robinzona — poleti!...

— Tisti, ki so mu mogli brezmesni dnevi najmanj do živega, je novinar Pirc, najčistejši mariborski vegetarijanec. Kot vegetarijanec sicer res le vegetira, vendar zavoljo svojega brezmesnega življenja nikakor ni brez mesa in krvi. Nasprotno — zdaj leze celo poln krvi že v — 70. leto. Še na mnogo — travice!

— V Italiji bruha pepel, žerjavica in ogenj običajno iz žrel ognjenikov. Pri nas v Mariboru pa kar z balkonov, kjer jih nastavljajo nekateri zato, da požarna bramba ne počiva brez dela...

— Tudi mnoge najdbe denarja se primerijo. Namreč denarja, ki ga pošteni najditelj ne obdrži, temveč odda pri policiji. To je znak, da pošterost še ni izumrla, ali pa da denar nima nobene vrednosti več!

— Snežni zameti so poskrbeli za čudovito zabaven primer. Jože in Ivan sta se skregala za vse večne čase. Za zapik je zabrusil Jože Ivanu v obraz: »Če še enkrat kje tvoj glas slišim, ti pljunem v obraz!« Pa je zadnjič snežni zemet napravil tako telefonsko zmedo, da so bili nankrat nekateri telefonski aparati med seboj spojeni, dasi nihče ni klical. Tudi pri Jožetu je zazvonilo. Jože je dvignil slušalko: »Halo, kdo

pri telefonu!« Iz slušalke mu je odgovorilo in ga je streslo: »Halo tu — Ivan!« Kako pa mu je Jože pljunil v obraz, — ni znano!

— Nekaterim ni bilo všeč, da sem na podlagi časopisnih poročil tudi jaz poročal o pohorskem volku, ki pa se je potem v teku dogodkov izpremenil v psa. To se lahko primeri: Kolikokrat pa misliš, da je kdo človek, potem se pa ugotovi avtentično, da je »asinus vulgaris«, kakor se uradno pravi — oslu...

## NESPORAZUM

Ga. Juvanova in g. Jan iz Ljubljane sta v Mariboru gostovala s komedijo »Ljubim Te!«



Gospa N.: »Kaj pa danes igrajo v gledališču, gospod M.?«

Gospod M.: »Ljubim Te!«



Gospa N.: »Da boste vedeli! Prvič sem poročena, drugič poštena in tretjič nisva skupaj krav pasla, da bi me tikali!«

## Postavil bi se rad

Na Pohorju so ubili volka, ki je po smrti »priznal« v naših dnevnikih, da je čisto navaden — pes.



Lovski pes: »Kam pa, prijatelj?«

Mešanček: »Na Pohorje grem!«

Lovski pes: »Kaj boš pa počel gori?«

Mešanček: »Hočem, da bi se me ljudje balli; volk bom postal.«

## KINO STUDENCI

V petek 14., soboto 15. in nedeljo 16. februarja film poln napetosti in zabave »ČRNI GUSAR«.

Pretrsljivi film. — Borbe gusarjev za svobodo in ljubezen naroda. V glavni vlogi najprominentnejši igralci sveta in olimpijski šampijoni maščevanja Cero Verati, Ada Biagini, Silv. Jachio in Nerio Bernardi.

Komentar: Čeprav je film poln napetosti, se boste vendar zabavali, in čeprav je poln zabave, je vendar pretrsljivi film. Morda bo vsa zabava pretrsljiva?! V glavni vlogi kar štirje najprominentnejši igralci sveta in olimpijski šampijoni maščevanja... Kakor vidite, je že reklama polna napetosti in pretrsljive zabave. Sestavljalec je vsekakor res olimpijski šampijon reklame in najprominentnejši humorist na Studencih...

## KRATKOVIDNOST.

Moja stara teta je zelo kratkovidna. Nekoč sem jo obiskal bolj pozno zvečer. Bila je v postelji. Čudno se mi je videlo, da celo v postelji ne odloži očal, ko mi je bilo vendar znano, da v postelji nikdar ne čita. Vprašam jo, zakaj tako, pa mi je odgovorila: »Veš, mnogo sanjam, pa bi brez očal težko prepoznala ljudi, o katerih se mi sanja.«

## Nevaren človek!

Naša Goflja igra v Nušičevem »Sumljivem človeku« glavno vlogo.



Privatni detektiv Jaka Zmotil: »Gospod, vi ste aretirani!«

Gorinšek: »Kaj sem pa naredil takega?«

Jaka Zmotil: »Ne izgovarjajte se! So mi povedali, da ste skrajno sumljiva oseba!«

### ODLIČEN MOŽ



Zena: »Dragi možek, tista modra svilena obleka, ki sva jo včeraj videla v izložbi, je moj ideal. Kupi mi jo.«

Mož: »Nikoli; nisem tako krut, da bi ti mogel uničiti tvoje ideale!«

### V STOLETJU TEHNIKE

Knuplež je mehanik. Njegov petletni sinček je nekega večera slonel pri oknu ter opazoval zvezdnato nebo. Naenkrat se je utrnila zvezda.

»Oče,« je zaklical, »na nebu je naredil nekdo kratek stik.«

### ZNANOST PREDVSEM.

Profesor je prinesel domov košarico gob, ki jih je bil sam nabral. Naročil je, naj jih kuharica sprži le za njegovo ženo. Gospa profesorjeva je jedla gobe z velikim veseljem in bila silno zadovoljna z moževo pozornostjo.

»Kako si spala?« jo je vprašal prihodnje jutro profesor.

»Zelo dobro,« je odgovorila.

»Ne čutiš se bolne?«

»Ne, niti najmanj. Zakaj vprašuješ,« se je čudila gospa profesorjeva.

»Kakšna sreča,« je vzkliknil gospod profesor. »Odkril sem zopet novo vrsto gob, ki niso strupene.«

### VESEL POJAV

Srečal sem te dni gospoda Bogoljuba Čenčo, profesorja v pokoju, ki se je zadovoljno smehljajal pred omarico z reklamnimi filmskimi slikami. Toliko, da me ni kap zadela! Mrki Bogoljub Čenča, ki mu je kino leglo »nemorala«, se zadovoljno smehljaja!

Pozdravil sem ga in ves vesel mi prične pripovedovati: »Poglejte, tudi v kino prihaja naš čas! Prenehali so s pohujšanjem! V enem kinu predvajajo film »V ženskem carstvu« s samimi igralkami, v drugem pa film »Samo za moške.«

### NARODNA

Ena svečka mi brli,  
druga pa mi sveti,  
petroleja dobit ni,  
moram potrpeti.

### RADIO-ZNAKI

Čitali smo pameten predlog, naj bi ljubljanska radio-postaja namesto kukavice med pavzo dajala znak po melodiji pesmi: »Vse je vihar razdjel, narod pa zopet vstal.« Za tezensko radio-postajo pa predlagamo mi, naj si omisli signal, ki bo doma na Štajerskem. Sodimo, da bi tezenski radio-postaji najbolj odgovarjala melodija pesmice: »Pride rad, k meni spat.«

### FRANCOZI

se zelo prizadevajo za to, da bi bil letošnji predpust podaljšan. Predpust jim nudi različna razvedrila, zato so zanj navdušeni in ga bodo zelo pogrešali, če jih bo zapustil.

### PROFESOR NA POLICIJI.

Profesor: »Neki žepar mi je ukradel uro.«

Uradnik: »Pa niste začutili tuje roke v žepu?«

Profeso: »Sem, pa sem mislil, da je moja.«

### ZLOBA.

Kolarič: »Ni treba misliti, da je vse res, kar ljudje o kom slabega govorijo.«

Pintarič: »Da, da, jaz vsakemu tako povem, če govori o tebi.«

### Prvenstvene tekme na Kobanskem



Kakor je časopisje poročalo, so se zganili celo Kobanci in prirejajo smuške tekme. Da bo tekmovanje čimbolj uspelo so napravili cilj tik gostilne sredi Selnice. Boj bo hud že zategadelj, ker bi bil rad vsak prvi v — gostilni. Za zmagovalce so določene lepe nagrade: liter vina, kilogram bele moke, zavitek sladkorja in nekaj utešnih nagrad v obliki odrezkov s krušnih kart. — Ker so Kobanci znani kot dobri skakalci preko plotov, vlada tudi za smuško skakanje izredno zanimanje. Pravijo, da se je celo nekaj zelo znanih možakarjev prijavilo k štartu. Želimo obilo uspeha, o poteku tekmovanja pa bomo še poročali.

# JUAN ROBAÑEZ

# SKRIVNOST INKOVE PALAČE

IZVIREN KRIMINALNI ROMAN • IZHAJA V NADALJEVANJIH

1)

I.

Columbijsko mesto Camarones, ki leži v provinci Magdalena, se v ničemer ne razlikuje od južnoameriških mest enake velikosti, lege in števila prebivalcev.

Je to pristaniško mesto, v katerega prihajajo in odhajajo ribiški čolni in jadrnice. Mali in veliki parniki odnašajo in prinašajo potnike, ki hite za svojimi opravki.

V sredi mesta leži trg, okrog katerega se dogaja vse tisto nezatno, a v svojem bistvu tako pestro življenje južnjaškega temperamenta, ki se je v žgočem tropskem soncu do bujnosti razrasel.

Strasti tega ljudstva so se razbohotile kakor rastlinje v džungli, kjer ni koščka zemlje, da ne bi nekaj kličlo v njem. Če pride človek z evropskega ledenika v to morje življenja, se komaj znajde v tej polnosti, pa če je še tako hrepenel v te kraje...

Kakih petsto metrov zahodno od Camaronesa, kjer se morje nekoliko globlje zajeda v pokrajino, stoji lična krčma s krasnim razgledom na morje.

Nekega vročega popoldneva je tu sedela družba študentov in se veselo pogovarjala. Obujali so spomine preteklega šolskega leta, pripovedovali so o junaških podvigih in si z vedrimi dovtipi krajšali čas. Zvonki smeh dveh mladih akademičark je zgovorno pričal o veselem razpoloženju vse družbe.

Od južne strani, to je od pogorja Siera Nevada de Sa. Marta, je pihljah lahen vetrič in se poigraval z valčki na morju. Vse ozračje je kljub vročini dihlo oživljajočo vedrino, ki se je polagoma razlivala po žilah teh mladih študentov.

Če bi slučajno prišel mimo domačin, ne bi na teh obrazih zasledil nič posebnega, nič zanimivega. Oko mimoidečega tujca pa bi obviselo na dveh obrazih. Najprej bi se zagledalo v indijanski obraz José-a Pereza, občudovalo bi njegove odločne, nekoliko mračne poteze in zapazilo bi okrog ust ostre zareze, ki pričajo, da je bil mladi Indijanec rojen za kaj višjega, da pa ga je usoda za to ukanila.

José Perez je pripadal tisti vrsti Indijancev, ki jim domačini pravijo »Indios mansos«, to je, civilizirani Indijanci, ki so se pod silo razmer sprizajzneli z osvojevalci, prišli v njuno mesto, opustili svojo vero, šege in navade in se tam uveljavili kakor je kdo znal in mogel.

Mladi Perez ni nikdar pripovedoval ne o svojih prednikih, ne o svojih starših. Kadar je prišel v družbi pogovor na to, je Jose nenadoma umolknil, neka mračna tančica je zaškrbnila njegov strogi obraz in ker so tovariši videli, da mu to povzroča bolečine, niso več drezali vanj in so se zadovoljili s tem kar so vedeli o njem.

ki se ga niso bale in ki so ga bolj ljubile kot spoštovale.

Marsikateri bruculji je v prvem semestru vztrepetalo neizkušeno srce, kadar je šel mimo ponosni José Perez.

Druga oseba, ki bi pritegnila nase tujčevo pozornost, je bil Porfirio Jabali, slušatelj filozofije. Njegove fino rezane ustnice, njegova nežna polt in njegove zasanjane, nekoliko otožne oči, so pričale o njegovi globoki duši, o čustveni razgibanosti in o smislu za lepoto. Izkušeno oko bi na prvi pogled spoznalo v njem umetnika. In to je mladi Porfirio tudi bil. Pred letom, ko mu je bilo komaj enaindvajset let



... Indijančevo oko se je započilo vanj, prodirljivo, sovražno...

Vedeli so pa bore malo. Vedeli niso niti tega, kako je prišel do španskega imena in kakšno je bilo njegovo prejšnje, indijansko ime.

Kljub podzavestnemu odporu in sovražstvu do Indijancev, ki so mu bili podvrženi mnogi študentje na univerzi, je Perezu uspelo, da si je pridobil s svojo resnostjo in zadržanostjo precej ugleda in da so ga ponovno izvolili za predsednika marsikaterega akademskega društva.

Njegova osebnost je vsakega človeka privlačevala in hkratu odbijala. Njegovi tovariši so se ga bali a vendar spoštovali. Izjema so bile študentke,

je izdal zbirko pesmi pod naslovom: »Estrellas«, po naše »Zvezde«. Kritika je mlademu pesniku obetala vodilno mesto v sodobni liriki.

Njegovo srce je imela v najemu sedemnajstletna Pepita Barrala, hči tržnega nadzornika iz Riohache. Dasi je mladi pesnik ljubil samoto, vendar ni mogel strpeti brez družbe, posebno brez ženske družbe ne — bil je pač lirik — in ker je njegov oče odšel po poslih v Mehiko, zato je povabil svoje tovariše in tovarišice, naj prebijejo z njim svoje počitnice v tem ljubkem mestecu.

Poleg omenjenih dveh so sedeli pri

mizi še Pedro Canerro, jurist, Dolores Garcia in Juanita Canerro, obe filozofki.

V veselem pogovoru, ki se je razvijal med njimi, jih nenadoma zmoti človek, ki prihaja od morske strani proti njim.

Pedro se presede in reče bolj sebi kakor drugim:

»Ali je, ali ni?«

»Kdo?«, ga vpraša Porfirio.

»Miguel Alvarez, naš kolega.«

»Odkod se je pa ta vzela?«

Ker so vsi gledali prišleca, ni nihče opazil, kako so trzule mišice na Indijančevem obrazu.

»Alvarez, ali si ti?«

»Tako nekako« je odgovoril prišlec, ki se je med tem približal mizi. Indijančevo oko se je zapirilo vanj, prodirljivo, sovražno.

»Vidva se menda še ne poznata?«, je nagovoril Porfirio José-a in oba seznanil.

Ko sta si mlada moža segla v roke, ju je streslo. Alvarez ni vedel zakaj in si tudi s tem ni delal skrbi.

»Miguel, kaj te je privedlo sem?« je poizvedoval Porfirio.

»Prihajam iz Riohache in ti poleg važnih novic prinašam pozdrave od Pepite.«

Mladi lirik je nežno zardel in v zadregi odvrnil:

»Hvala! Kakšne novice prinašaš?«

»Za to bo čas pozneje,« je rekel Alvarez in pomembno pogledal Porfirio. Porfirio ga je razumel in napeljal pogovor spet v stari tir.

Indijanec je postajal vedno bolj redkobeseden. Nenadoma pa je pogledal na uro, vstal in dejal:

»Oprostite, amigos, zmenjen sem s starim Pablom in ne bi rad zamudil sestanka s tem zanimivim človekom.«

Nato se je poslovil in šel, pogledi vseh pa so ga še daleč spremljali...

Opozarjamo bralce, da bo u prihodnji številki ena izmed nastopajočih oseb že zavrtno umorjena.

## Avtobus Studenci—Maribor

je v teh snežnih dneh zvrhan ne le do zadnjega kotička, ampak celo do poslednjega okna.



zato predlagamo, da si Studenčani pomagajo tako, kot kaže gornja slika.

### HUDA ŽENA.

Pri našem sosеду žena nosi hlače. Zadržnič je spet morala poslušati pridigo. Točno sem videl, kako je zamahnila z roko in zaklicala: »Samo besedo še zini in jaz sem — vdova.«

### AMERIKANCI

so pristrčno sprejeli W. Willkiea, ker jim je povedal, da njihova usoda ni najbolj usodna. Politikom jo bo posebej razlagal na karte, na tiste z oceani.

### TEŽAVE ZAVAROVALNEGA POTNIKA

Potnik pride v trgovino in vpraša trgovko: »Ali bi mogel govoriti z vašim možem?«

Trgovka: »Neee!«

Potnik: »A, je gotovo zadržan?«

Trgovka: »Neeeee!«

Potnik: »Hm, je pač z doma?«

Trgovka: »Neeeeeeeeee!«

Potnik: »Za božjo voljo, kje ga pa potem skrivate?«

Trgovka: »Saj ga sploh nimam.«

### SLOVENSKO IME

»Večernik« je v notici o ptici s štirimi nogami poročal:

»Neki prirodoslovec je odkril pred nedavnim v Južni Ameriki ptico, ki ima štiri noge. Ta ptica, ki jo nazivajo 'drekon', živi v Patagoniji in južnih pokrajinah Argentine. Precej je podobna našemu kuščarju, le po životu je vsa pokrita z raznobarnim perjem.«

Kakor vse kaže, so ptici dali ime naši izseljenci.

### BELA VRANA

V bolnišnico se prepeljali nekega akademika, ki je popolnoma obnemogel zaradi neprestanega »guljenja«. Njegovo stanje je resno in se je bati najhujšega...

### SELITEV

vojne vihre v vročo Afriko in sploh pod milejše podnebje ni nič po volji bratom Čehom. Da bi se vsaj malo vojskovali, sta si napovedala bitko češka polkovnika Moravca, ki se streljata iz praškega in londonskega radia z — jeziki.

### OBJAVA

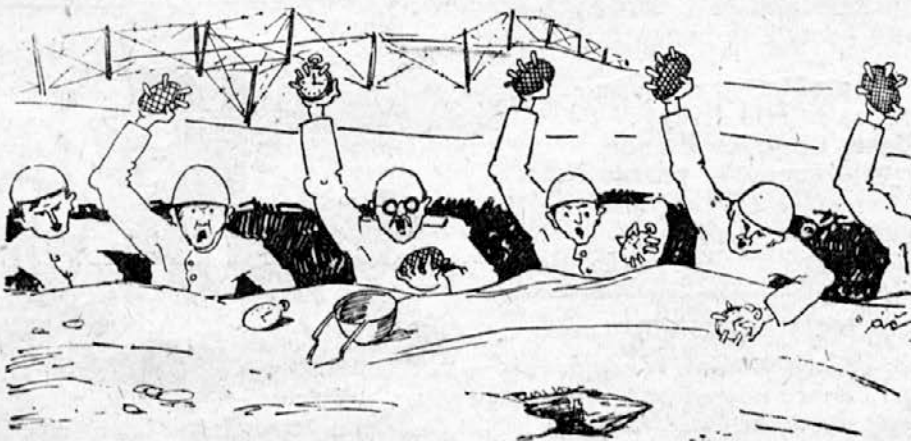
Plesna šola »Tango« objavlja, da so neresnične vse vesti, ki so se razširile po mestu, češ, da si je v zadnjem času v njenem salonu več talentiranih plesalcev polomilo noge.

### REDEN GOST.

Ravnatelj kaznilnice odpuščenemu kaznjencu pri slovesu: »Ne morem razumeti, kako je nastala napaka. Pridržali smo vas namreč 14 dni predolgo.«

Kaznjencu: »Nič ne de. Pa mi jih vpišite za drugič v dobro.«

## Raztreseni profesor na fronti



pred napadom z ročnimi granatami

## Agencija Prleška republika

Ker se je popularni Polikarp Zbade preselil iz neznanih vzrokov neznano kam, bo odslej v njegovem stilu sodeloval v našem listu Prlek, čigar ime ne bo obelodanjeno, da nam še ta ne pobegne. (op ur.)

Tudi v naši republiki smo preštimali, ka je negi daleč prek Koračkega vrha vojska. Dobili smo korte za melo. Napravile so nam veliko veselje, čeglih bi grotali še boljše volje, če bi že tudi melo naskoren dobili. Zgenkova Hanika, kera služi v Marprogi pri gospodi, je dola domu glos, da mojo v Marprogi že duže cajta vpelane korte za melo, s prvim pa bodejo pre tudi korte prišle na korte. Jój pa jenoj froviki je to pre lseeno, da so si že itak pred dosta spokúpili no pa sposkrili.

Štaciunori nastovljajo po štaložah pasti za povoke, ker so se jih že jako razplodili. Polek pa se jin noč pa den seja od samih tankof, punih peroleja. Da bi nam le enega morje naplovilo v našo republiko, pa nebi več lune nūcali.

Soli mamó tudi malo meje, kak bi je nūcali poleti, dere ga nega kolín, pa je ne čūdno, če je je tudi v nekih keblačah sfalilo... Cuker nan fali pa so si nekteri oddehnoli: »Hvala Bogi, se nan vsaj sladkornega betega nede trebalo bojalit!«

Snega smo se ne troštali pa nan je tudi nobenih lūštov ne nareda, da se ga je preveč nakidalo. Drv smo si v jesen premalo nakolali, šibja pa kozic pa tudi nemremo pobirati v gospodskoj šumi. Tak nan drūgo ne kaže, kak da se v brlogih zdrzovlemo.

Tudi naš sanatorij je brez gostov. Edini pacient, ki jemi je višinski zrak pa dijeta ne bila prav po godi, se je presela pod bojšo »klimo«. Mačok, kerega so vsi pacijenti cartlali no radi meli, se je proti svojoj voli presela s totega sveta. Zaenkrat še je policija ne pogrūntala, eli gre za žrtev rēdicinskih eksperimentov eli pa za politični poboj. Kak de se cela afera zasūkala, homo še van že pa pisali...

Zāj je sezona za copranje, pa je vseglh hūdo za Rudofovo Lujzo, kera so brez posla, čeglih so že dušo včista vūn zvūčeni v totoj meštiriji, sāj so enok pet dni delali — prūfungo — v Marprogi pri Grafi. Zāj v februaru, dere se mačoki gonijo, je tudi za Lujzo provi cajt. Thorov čeh jin je že li-fra dušo metlo, kero do zajahalo pa malo po pūrgi pomeli. Samo vraga še čokaio pa ga od nikod nega. Najbrž je potnega pasosa ne doba pa ga prek meje v republiko ne pūstijo. Sam vrag si ga nāj ve, ke se potep-le...

Z drūge fare smo dobili za fašenk pesen, dukšo kak je ova od Krola Matjoša. S pesniškimi besedami nan poje — o treh ptičicah —, poje nan z globokin občūtjon pa kroži po celoj fari; pastiri jo že vejo na pamet, čehi jo pucan pod oknami pojejo, mežnarov zvonor si jo fūčka, skrotika, pesem je narodna pa se zna zgdōiti, ka de grotala celo naša himna. Neki lūdi pa s pesmimi nemajo vekega veselja, pa so se tudi

za toto ne navdūšili. Nikak jin nemre segnoti do srca, le v žuči so jin vse kitice obsele. Vsakšnemi človeki pač nebeden pesnik nigdor nemre pa tudi nede moga nađōiti...

Koline so še sploh v modi. Drūžba za predelavaje svinjarije »Hajs in sinova« išče čehoka, ker bi se hteja načūiti mesarije. More pa biti vsāj napol škrblovi, drgači nede moga črev zlemati...

Naše nove takse so grotale popularne, da jih je neki zločesti človek v Toti list sprava. Grot pa je žnjimi popularen tudi Toti; nega ga v celoj republiki koče, v kerój nebi tiste numere prešteli. Tak zāj vsi vejo, kaj treba vedeti, dere se čēs ženiti. Do fašenka še mamó širinajst dni pa mi žiher verjete, ka še bomo pa že kaj naštimali; razmi se, ka van homo povedali, ka te se tudi vi malo nasmejoli...

Za dober konec še van naj poven toto štorijo: Pepo so dober pa saguren dečko, ker so se tudi na fronti korajžno držali. Pa se je zgdōilo, ka so jin vmrla oča, Bog jin daj dūši toplo! Prišli so sosedje pa sosed, ka bi jin zodjo pot posodili. Že so zabili trūgo, zdignoli so jo, te pa so Pepo spūstili vroče sauze pa zdihnoli: »Oča, drogi, moj oča, te pa eli zdravi ostante...«

Pa tudi vi, ker se montrate, ko to štejete te ali zdravi ostante!

## TANTALOVE MUKE



Tantalos, njegove muke starim so bilé v svarilo; špekulantom bi v darilo rad ponudil te nauke:

»Le grabite si na kupe novce tuje in živila! Boste imeli, ko bo sila, mesto kupov — prazne šupe, ker oblast bo zaplenila nakupičena živila.

Ivan Rob.

## JOŽEK PRI ZOBARJU.

Jožek pride k vaškemu zobodercu z ovito glavo, da mu izdere zob. Zoboderec mu veli sestti: »No Jožek, kateri zob pa te boli, pokaži!« Jožek pokaže s prstom ter reče: »Naša Mica je rekla, da me ta boli.«

## NEMOGOČE!



Ona: »Po obleki lahko presodiš značaj dekleta.«

On: »Nemogoče! Prepričan sem, da imajo dandanes dekleta več značaja kot obleke.«

## DOKAZ RESNICE



Žena: »... pa še trdi, da si prišel trezen domov!«

## BRODOLOMCA



»... naj bo torej po tvojem, posodil ti bom izjemoma knjigo, ampak, da mi je ne pozabiš vrntiti!«



## Ljubljana v predpustnem razpoloženju

### Dopisnik Cene

Navzlic prebujenju medveda v beograjskem živalskem vrtu, imamo pri nas še vedno dovolj snega, ki ga mnogi nazivajo »kruh brezposelnih«. Ta kruh pa ni na karte in se v tem svojstvu pridružuje skritim življenjskim zalogam, ki se kvarijo po ljubljanskih podstrešjih in kletah. Zalog je v Ljubljani še dovolj, kot nam dokazujejo vzkliki odpuščenih kuharic na ljubljanskem trgu...

Priljubljena tramvajska igrice v treh dejanjih »Zamuda« se navzlic novim električnim signalom v Gradšču igra v mnogih reprizah. Luči v signalih namreč slabo ugašajo in ubogi tramvaji morajo kar po večkrat nazaj, da jih ugašajo. Ta naprava Ljubljančanom v času bliskovite vojne ne dela časti...

Na plesu Jadranske straže je bilo 800 posetnikov. Najlepša narodna noša je bila pa izvoljena z 900 glasovi. Poleg tega so tudi druge narodne noše dobile znatno število glasov. Če pomislimo, da so bili volilni listki po 2 din, lahko upravičeno trdimo, da so tudi med Slovenci še mecenji.

Zagrebska policija je pred kratkim aretirala vsled suma soudeležbe pri tatvini gumija neko ljubljansko gospo z mladim kavalirjem. Bivšega soproga je notica v nekem dnevniku tako zbudila, da je dal objaviti preklic: Moja bivša žena ne nosi več mojega imena, ker sva ločena po vseh paragrafi. Sicer me pa prav nič ne briga, kje hodi in s kom se družijo. Ta zadevica je za javnost zanimiva, za juriste poučna, za Toti list pa tudi prav pride...

### NELOJALNA KONKURENCA



— Kaj pa je vas pripeljalo sem?  
— Ah, nelojalna konkurenca. Sem delal prav take petstotake kot država.

## Kurenščkuva Neža

je pisala pred tedni v »Slovenca« o Bati, ki da služi narodu in je pri tem postrežno lopnla po »Totem listu«.



Frtaučku Gusti: »Ti s pa dobra, Neža! Zdej k sa se škarpi tku pudražl, de še mislt na morma najne, pa ti u ta narlepšeh čeucluh ud Batata ukul hodeš. S mugoče zadela u držaun luterij ta glaun dubitek?«

Kurenščkuva Neža: »Oh, kuku s ti trapast, Gusti! Tebe res nau nkol pamet srečala. Sej ti tud lohka du novh čeuclu prideš. Tku nared kot sm jest: za Batata kej lepga napiš.«

## Iz slovenske kulturne torbe

Zares je le malo manjkalo, da dr. Tine Debeljak, ki odpira vrata

Dom in svetu,

ni pisatelju Finžgarju naprtil pet let več kakor jih v resnici ima. To bi se zgodilo kmalu kar na platnicah revije, ker je v spomin Možu določil njeno prvo stran in dovolil Šaliju, da je brez šale zapel na drugi strani svojo Jutranjico. Matija Malešič se je zazrl v Škratno nebo na vzhodu in zahodu. No, na tem nebu ne brenče zrakoplovi, ne razsvetljujejo ga žarometi, ampak ljubka deklica, ki po lepih pridigah spravlja svojega papančka k treznosti. Če ji bo to uspelo, bomo videli v nadaljevanjih. Morda bomo poprej spoznali ves križev pot Kociprovega Šentjurskega provizorja, ki mu ni nebo prav nič naklonjeno. Iz neba namreč na lepem udari strela in ubije fanta, ki je zapeljal zalo Magdo iz provizorjeve hiše, a že zdaj kažejo na provizorja, češ, da se ji je dobrikal. Dom in svet bi bil samo dom in nič svet, če ne bi poleg pesmi: O, narod poljski, dal zapeti še trem Čehom, ki jih je Dušan Ludvik pripeljal pod gostoljubno streho. Dr. Grafenauer se

je ob Finžgarjevi sedemdesetletnici potrudil na lov za srednjeveškimi katekizemskimi ugankami v jubilatovem Divjem lovcu. Mi pa ne bomo lovili po reviji drobiža, kajti mika nas, kaj pove

### Dejanje,

nezakonski potomec Dom in sveta. V njem tudi ne manjka drobiža, seve je na zadnjih straneh, dočim na prvih slavi Fr. Koblar našega Prešerna. Vipotnik, Udovič, Brejc in Tauferjeva so pritisnili na lirične strune, Tauferjeva kar na moč obupno. Časi so hudi, ljudje umirajo, zato je Jeza opisal Sedmino, a Cevc je kljub žalosti zapiskal na Lončeno piščalko. Zlebnik se je razgovoril o slovenski narodni vzgoji, gospod doktor Lino Legiša pa o kritiki in kritikih. Ker sam spada med nje, naj jih le obira. V kritičnih časih je ljudem kritika všeč, posebno tedaj, če ne gre na njihov račun.

Vsak pa le drugega rad vzame na piko, tudi mi smo taki in to odkrito priznamo.

## Pred opero



Jaka: »No, Janez, kateri glas pa najbolj odmeva po ljubljanski operi?«

Janez: »Najbrž kakšen bas?«

Jaka: »Kaj še! Glas iz občinstva vendar!«

### NA TRGU

Prva gospodinja: »Pomislite, par piščancev stane 85 din.«

Druga gospodinja: »Da, da, kdo bi si mislil, da bodo piščanci tako visoko zleteli.«

### PRED SODIŠČEM

Sodnik: »Z izpovedmi prič je dokazano, da ste žalili tožnika z izrazom »prašič«.

Obtoženec: »Prosim, gospod sodnik, v sedanjih časih, ko stane kilogram slanine 26 din, to pač ni žaljivka.«

## Izpod Karavank

### MED SMUČARSKIMI PRVAKI

»Po mojem je bolje biti prvi v Celju,« je dejal Razingarjev Tone Smoleju, »kakor pa četrti v Srednji Evropi ali pa celo dvanajsti med maratonci.«

### OGLASI, OBJAVE, NAGRADE...

**Veletrogovina Gratis** sprejme v službo poslovodjo, ki tehta najmanj 150 kil, zna nositi primerno kravato, se razume na združno delo ter lahko položi primerno kavcijo.

**Jeseniška občina** je pri štetju občanov naštel 9045 občanov. Da bo jeseniško mesto še bolj pomembno, želi imeti koncem leta okroglo število 10.000. Torej jih je treba pridobiti še 955. V ta namen razpisuje nagrado. Starši desetletnega občana bodo deležni častnega občanstva.

**Novi velefilmi** se nam obetajo. Poleg »Maksa v škripcih«, »Pogašene vode«, dobimo tudi muzikalno veledele »Mimi na konju«.

**Gorenjski optimizem** se zrcali v dejstvu, da sedaj, ko se skoraj ves svet koplje v sovraštvo, upajo Jeseničani pripravljati Gregorčevo opereto »Ljubezen naj živi«. Ljubezni na Jesenicah nikoli ni manjkalo, zlasti ne skrite in postranske, da bodo pa opereto krstili njej v slavo, je pa vsekakor rekord.

### IZ POLZELE

poročajo, da bo kmalu nastopilo lepo pomladansko vreme, ker je tovarna za nogavice zmanjšala svoj obrat. Ljudje začno hoditi brez nogavic šele v resnični pomladi in pravem poletju, ki potemtakem ni več daleč.

### IZ BELTINCEV

Tu smo toliko napredovali, da izdelujemo bacile tifusa kar iz navadnega pisarniškega papirja. Uporabljamo jih za zabavo in za strah proti sosedom, kar nam krajša predpust.

## Iz Kranja

### IZNAJDLJIVOST

Tudi slovito kranjsko mesto je prizadela uredba o ranem vstajanju in zgodnjem odhajanju spat. Ker pa ni treba vsem zjutraj zgodaj vstati, smo rešili problem na ta način, da tisti, ki morajo res zarana na noge, odidejo pravočasno spat, dočim se gospoda zapre v posebne sobe in gre tudi zgodaj domov.

### HUD MRAZ

smo imeli tudi pri nas. Zbalj smo se, da naš lesen most preveč ne pri-

mrzne k betonu. Zato smo ljubega Korlana štirikrat po vrvi spustili v Kokro, da ga je odtajal. Kakor čujemo, se za junaka zanimajo celo Amerikanci.

### KRANJ PREDNJAČI

V čem? V stavkah! Nekoč smo imeli tekstilne, krojaške, gradbene in čevljarске stavke. Te reči se dogajajo tudi drugod, toda v Kranju pa zdaj stavkajo — Sokoli!

## Iz Murske Sobotе

### ZA IN PROTI

zapiranjū trgovin ob nedeljah se razvijajo pri nas hude polemike. Kdo je za in kdo proti, je težko ugotoviti. Večina trgovcev je načelno proti, vendar ne gre, da bi jih nekateri kar na lastno pest zapirali. Neko nedeljo so se složno domenili, da jih vsi zaprejo. Uspeh je bil sijajen. Odprli so jih vsi, celo tisti, ki so prej služili za dober vzgled. Ker so se pred nedavnim zopet enoglasno odločili za zapiranje, je pričakovati, da bo v nedeljo zopet vse odprto. Pri tem »narobe svetu« je menda res, da so za stalno nedeljsko odpiranje trgovin gotovo najbolj navdušeni — trgovski pomočniki.

## Celjski obrazi



Kot v »Totem listu« vedno je zabava, in različic pri čevapčiču se cvrè, kakor s Prešernom družji se Francè, in dobra ni nam brez sladkorja kava,

kot sestrsko ob Dravi teče Sava, Slovencu vino pa prileže se, tako naš Šegula in CPD veljata v Celju kot telo in glava.

Poslušaj vdano, verno pevski zbor te, preveč le, pravijo, se poje forte. Eh, kaj! Da je le vse lepo ubrano:

Že tu je ženka, prišla bodo leta, akorde vodil boš, tak' se obeta, bolj mezzoforte; s časom piano, piano...

Mikula Letič.

## DOBER MEDIJ



Žena: »Nisem mislila, Nande, da si tako čisto brez vsake volje...«

### USODA SORODSTVA.

»Ali nimate nobenega sorodstva?« — »Ne, nobenega!« — »So vam gotovo vsi pomrli?« — »Ne, niso mi pomrli, ampak bogataši so postali.«

### ZAVAROVALNI AGENT NA SMRTNI POSTELJI

Miha Tarifa je bil znan kot posebno sposoben zavarovalni potnik. Živel je le svojemu poklicu in se ni brigal ne za cerkev, ne za Boga. Pa je tudi pri njem potrkala botra smrt. Njegova žena je Mihi prigovarjala, naj se spravi z Bogom. Poklicala je gospoda župnika, a ta ni opravil nič. Pač pa ji je svetoval, naj pokliče sosednega župnika, ki da je že veliko zakrknjenih grešnikov na smrtni postelji spreobrnil. Žena je ubogala. Ko je sosedni župnik po encurnem govoru z bolnikom prišel iz sobe, reče žena: »Hvala vam, prečastiti, vi ste pa gotovo vse dobro uredili.«

Župnik: »Hm, spovedati se sicer ni pustil, pač pa me je zavaroval.«

### PRI MESARJU



Pepček: »Mama vrača meso. Pravi, da je tako trdo, da bi z njim lahko zakrpala podplate.«

Mesar: »Zakaj jih pa ni?!«

Pepček: »Saj je hotela, pa žebli niso šli skozi.«

## Od tih drakov inu drugih pomurskih pošasti, kir bodo hudičovu dejlu imenovane



Lubi Slovenci! Vom inu nom je vedejoč, de ti eni ofertni, nepošteni inu nemarni ludje, kir se timu hudiču oli Antikrištu predajo, nikdir gmaha nemajo inu ne samuč, de tim bogim, gmajn krščenikom veliku nadlug inu marter perpravljajo, temuč oni sami suje tilu v gfarlikost perpravljajo inu taku suj život okuli pernašajo.

De je onu risničnu timu taku zamore en brumen inu zastopen kerščenik vejđiti, zamerkati inu skuzi tu spoznati, ker ti eni norski inu nepridni bogatini per le-tej pomurskih mejstih inu deželah ene drake oli lintvurne derže inu koje. Ti-isti lintvurni, kir so iz železja, neso iz mesa inu kriji, pod vudo prez nogi hodijo inu so zgul s tejm petrolnom futrani inu špižani.

Ti-isti draki oli lintvurni veliku žolnirjov inu hlopčičov v sujih trebuhih derže inu raven tiga suje mladiče ž nimi zred zaperte imajo.

Kedar pak en drak — tu je hudičovu sejme — eno barko zemerka, ti žolnirji tiga drakoviga otroka poščegačejo inu ta-isti iz tiga trebuha vun gre, se v to barko zekajla inu z enim pokom inu germenem to barko inu samiga sebe okuli pernese.

Nu bi pak eden mogel misliti inu vprašati, zakaj ti eni lintvurni suje otroke ofrujo inu v smert pošilajo? Vejđiti imaš, izvoleni krščenik, de ti-isti lintvurni ne imajo kriji inu obtu tudi srca nemajo. Koku pak bi mogli enu serce, kir petrolum skuži nega teče živejti?

Kdur serca nema, ta-isti ne spozna lubezni, temeč le sovraštvu, pek-lenska dejla inu pomor.

Vaš Primož Truber.

### Zgodba o zaupanju.

»Posodi mi svojega osla!« je zaprosil posea premetenega Pavliho za uslugo.

»Pri moji duši, prijatelj moj sladki, tudi az sem v škripcu, potrebujem ga!« je medeno govoril Pavliha. »Toda vseeno bi ti ga da!, čeprav ga sam potrebujem. Dal pa sem ga Luki, ki je pohitel v sosednjo vas. Kaj hočemo...«

Med tem pa je začel Pavlihov osel v hlevu strahovito rigati.

»Sram te bodi, Pavliha! Da tako lažeš! Vedno sem mislil, da prihaja iz tvojih ust samo resnica,« ga je nejevoljno zavrnil sosed. »In da se zlažeš zaradi enega samega kilavega osla! Ph, Pavliha, sramuj se!«

»O, ti neverni Tomaž!« zakriči nanj Pavliha jezen, »— Torej ti bolj verjameš oslu kakor meni, ki sem širom dežele na dobrem glasu in brez najmanjšega madeža?...«

### OZDRAVILA GA JE.

Gospa Zinka je mnogo trpela, ker je njen mož sleherni večer ostajal pozno v noč v družbi. Nekoč je gospod Milan pozabil doma ključ od hišnih vrat. Ko mu je šla gospa Zinka okrog polnoči odpirat, je tiho vprašala skozi ključavnico:

»Ali si ti, Fedor?«

Od takrat ostaja gospod Milan doma, spi z odprtimi očmi in na nočni omarici ima samokres.

IZKORIŠČANJE PORASTA CEN  
Sladkorčki so tudi že vsak dan dražji...



Sinček: »Mamica, sladkorčki so že vsak dan dražji. Ali bi mi jih ne kupila kar dva kilograma skupaj?«

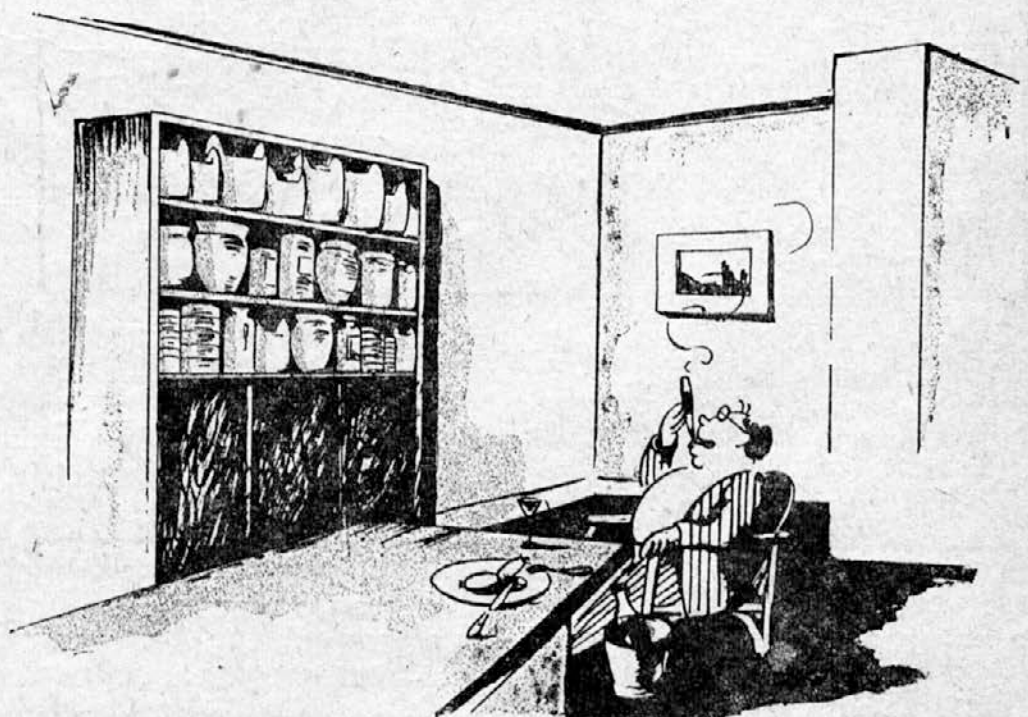
### VZOREN ZAKON.

Prvi: »Malo je tako vzornih zakonov, kot pri Koširjevih. Deset let sta že poročena, pa živita še vedno tako kot prvi dan po poroki.«

Drugi: »Pojdi no, pojdi! Včeraj sta se pa tepla, da je jo!«

Prvi: »Seveda, saj sta se prvi dan po poroki tudi.«

## Udobno stanovanje



Snob: »Odkar sem iz knjižne omare pometal vse klasike, pisatelje in pesnika ter jo napolnil z živežem, se res počutim prav udobno.«

Ivan Rob:

## Štirje stezosledci



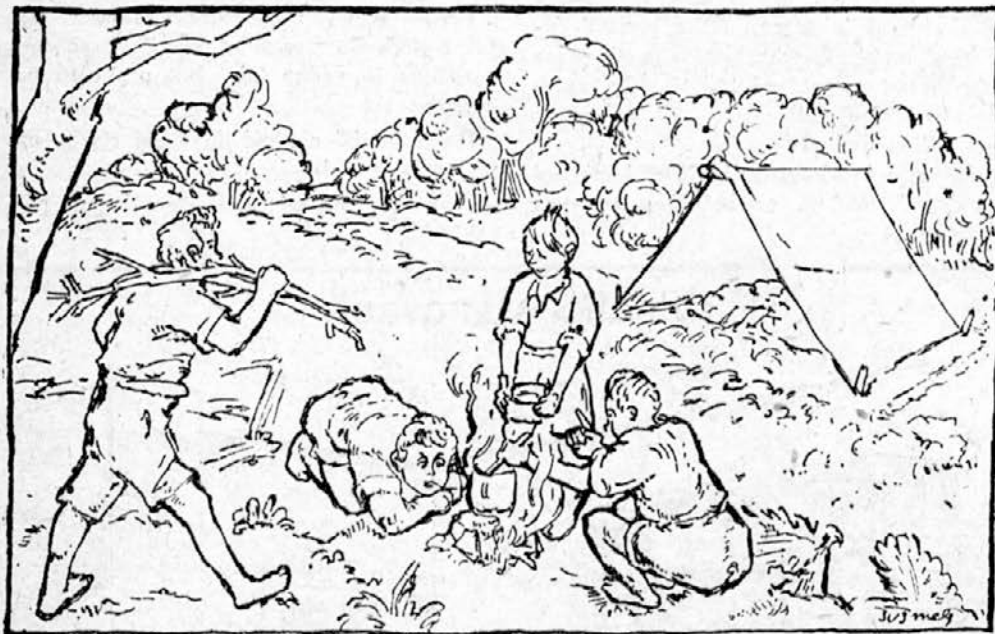
XXV.

Sonce vse prebujajoče  
vzdramiti zaspance hoče,  
a junaki trdno spé,  
v sladkih sanjah se gubé.



XXVI.

Dolgo ne, ker iz šotoru  
vsak zaspanec priti mora.  
Milan mišice krepi,  
Pavel mane si oči.



XXVII.

Ker želodec kruli, cvili,  
našo družbo k delu sili:  
ogelj kmalu presketá,  
v loncu »Žika« klokotá.

XXVIII.

Slavko z vejami prihaja,  
Jože niha in nagaja,  
Pavel skledo že moli,  
Milan meša in svari.

(Nadaljevanje sledi.)

Župan malomestne občine je prejel od Pokojninskega zavoda formular s pozivom, da poroča o invalidu Zajcu.

Župan je formular skrbno izpolnil:

Način poškodbe? — Izgubil je desno oko in nosi stekleno.

Ali je nastopilo kako izboljšanje? — Tukaj je napravil župan črto.

Po štirinajstih dneh je vrnil Pokojninski zavod formular z nujno prošnjo, da je treba odgovoriti tudi na vprašanje zaradi morebitnega izboljšanja.

Župan se je ujezil in napisal:

»Invalid Zajec skozi stekleno oko še do danes ne vidi«

## Filmi,

ki jih morete videti  
v Ljubljani:

Errol Flynn, nepozabni Robin Hood  
v razkošnem Warner Bros vefilmu

**Morski volk.**

Kot partnerica slavnega Errol Flynn-  
na nastopa nova zvezda

Brenda Marschall

**Pride!**

Prekrasna La Jana, nepozabna iz fil-  
ma »Indijski nagrobni spomenik«, v  
svojem novem filmu

**Ljudje iz varieteja**

Attila Hörbiger — Hans Moser —  
Hans Holt

**v kino „MATICI“**



Od 15.—18. februarja

**Prvi poljub,**

s Franciško Gaal in Franchot Tone

Od 19.—21. februarja

**Zaljubljenca,**

veleopereta z Jeanetto Mac Donald  
in Eddy Nelsonom

**v kino „SLOGI“**

**„Cirkus“,**

ruski vefilm z Ljubo Orlovo. Mu-  
zika: Dunajevski

**v kino „UNIONU“**

●

**Filmi**

ki jih v Ljubljani ne morete videti:

»BIO-FILM«,

ki je v Ljubljani le posnemal, dal pa  
ni od sebe nobene fige.

»ŽABJA SVATBA NA LJUBLJAN-  
SKEM BARJU«,

ker je huda megla preprečila filma-  
nje interesantnih potankosti žabje  
ohceti.

**ZANIMIVOSTI AFRIKE,**

ker se ga vsled 200%-ne napetosti,  
v bojazni za cenjeno publiko, ne  
upajo nikjer predvajati.